

عنوان مقاله:

مشارکت مخاطب در بازخوانی قطعی ترقی درونباختی کاربرد افکار ساکنان در میانفرازی محلهی جمالی اصفهان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی توسعه پایدار، راهکارها و چالش ها با محوریت کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

بهوش آذری مبارکه - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری در دانشگاه تهران. تهران، بلوار کشاورز.

محمد حبیبی سوادکوهی - پژوهشگر دکترای معماری در دانشگاه تهران. تهران، شهرک ژاندارمری.

خلاصه مقاله:

توسعه، بهمعنای ارتقای کیفیت زندگی آدمی، امریست آرمانی از برای بسیاری از کشورهای دنیا؛ خاصه گونهی پایدار آن. انباشت فزایندهی افراد بشر، و بهتبع آن گسترش بیاندیشهی شاکلهی شهر، معضلاتی میآفریند که جهت پاسخگویی بدان، بهجای اشغال زمینهای طبیعی اطراف، میتوان از ظرفیتهای مستقر در بافتارهای تاریخی بهرهها برد. در قسمی از این استراتژی که میانآکندن نامندش، بهبود درون بر صدر مینشیند، و گونهی بسط درونزا را بهبار مینشاند. رویکرد انسانی به محلههای ارزشمند گذشته، مستلزم درک چالشهای اجتماعی و فرهنگی، و در گام پسین، کنشهایی کارا در رفع آنهاست. برخی از این موانع عبارتاند از: ضعف تعاون عموم و در نتیجه عدم تمایل آنان به طرحهای تعاملی پیشرفت مرمت، حضور مهاجران در پهنههای پیشین و تقلیل حس تعلق، و پراکندگی ناموزون جمعیتی. علیالغلب - مداخلات صورت گرفته در عرصههای قدیمی ایران، رویکردی از بالا به پایین داشته، و با فقدان جامعیت لازم در مطالعات نخستین، کمرنگ بودن موضع مباحث سوبژکتیو بشری و الگوهای رفتاری در پیشنهادات مشروح، و هم عدم عطف توجه به همیاری مردم و وفاق جمعی در فرآیند پیشبرد، قاعدهبندی شده است؛ که این موارد، از جمله دلایل اقبالمند و کامیاب نبودنشان به شمار میآید. نقش داشتن و تأثیرگذاری بیشتر شهروندان در برنامههای برنای شهری، لب لباب مفهوم مشارکت است، که شوربختانه در سالهای اخیر، از مرز تأمین اعتبار مالی طرحهایی که بهاقتضای ماهی ت سودانگارانهی خود، چونی را فدای چندی کردهاند، فراتر نرفته است. ایدهی ذیربط، ابزار است از بهر نفوس تا بدون اتکای اساسی به نهادهای رسمی، بر معضلات خویش چیره شده، و حاجاتشان را برطرف نمایند. حضور افراد مقیم در طرحافکنیهای محیطی، پیرامونی ثابت را در چرخهای متداوم نتیجه میدهد. نوشتار نحیف در دست، در راستای بررسی سهم ساکنان در نقشههای توسعه ی آتی، با خط کشیدن زیر متدولوژی بهرهگیری از تفکرات مخاطب در میانفزون ی محلهی جمالی اصفهان اعم از مکانیابی ساختار تازه، تعیین عملکرد آن، و بهسامانی فقدانهای موجود بهرشتهی نگارش درآمده است.

کلمات کلیدی:

راهبردهای بسط محیطی، دیالکتیک سازندگی و سرکوبگری، ساختارهای میانفزون، مشارکت مردمی، خشونت شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/355564>

